

[Justitsministeren.]

overfor de Udtalelser, det ærede 16de lands-tingvalgte Medlem lige fremsatte.

Hensigten med det foreliggende Lovforslag er at give Debitor en Frist, som han kan benytte enten til at faa en Akkord i Stand eller til at søge Hjælp, saa at han kan fyldestgøre sine Kreditorer eller skaffe sig en Ordning med dem uden at komme til at forlade den Ejendom, som ikke alene er hans Arbejdsplads, men tillige hans Families Hjem. Hvis der foretages Tvangsauktion, er det klart, at naar den er færdig og Hammerslaget givet, skal Manden med sin Familie fra Gaarden eller Huset, men dermed er det i de allerfleste Tilfælde ganske ensartet, at Ejendommen tages til brugeligt Pant. Naar en Kreditor nemlig tager en Ejendom til brugeligt Pant, vil han som oftest indsætte en fremmed som Bestyrer og ikke lade Debitor fortsætte Driften. Derfor bør efter min Mening i Relation til det, der tilstræbes ved Lovforslaget, Tagen til brugeligt Pant stilles ganske ved Siden af Bortauktionering, og da det af Skrivelsen fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg fremgik, at det ikke for alle var ganske klart, at Loven maatte anvendes analogt paa de Tilfælde, hvor man tog Pantet til Brugelighed, har jeg anset det for nødvendigt at faa indsat en Bestemmelse, som udtrykkelig udtaler dette. Jeg har derfor stillet Ændringsforslag Nr. 6, hvor altsaa Tagen til Brugelighed behandles paa samme Maade som Tvangsauktion under de Forudsættninger, der foreligger, naar dette Forslag, ophøjet til Lov, skal bringes til Anvendelse. Kun i det Tilfælde, at der ikke er Mulighed for, at Debitor kan fortsætte Driften, maa man sige, at der foreligger Momenter af særlig Beskaffenhed, og saa maa Ejeren vige, og i det Tilfælde kan altsaa Tagen til Brugelighed finde Sted.

Ud fra mit Synspunkt maa jeg derfor sige, at da Tilfældene i alt væsentligt er ensartede, bør de ogsaa behandles paa samme Maade, og derfor maa jeg anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 6.

Ordføreren (Rytter): Jeg er enig med det ærede 16de tingvalgte Medlem i, at hvis denne Bestemmelse i Ændringsforslag Nr. 6 ikke var kommet til, maatte Lovforslaget, som det foreligger vedtaget af Folketinget, forstaas saaledes, at Panthaverne har Ret til at tage Ejendommen til brugeligt Pant, for der er jo nogen Forskel paa at tage til brugeligt Pant og at sætte til Tvangsauktion, idet Ejeren i det sidste Tilfælde mister enhver Mulighed

for at vende tilbage, men det gør han jo ikke i det første Tilfælde. Det er altsaa for saa vidt en mildere Retsforfølgning, selv om Ejeren, som den højtærede Minister sagde, selvfølgelig i mange Tilfælde bliver sat ud af Ejendomsbesiddelsen, i alt Fald foreløbigt. Naar jeg alligevel mener, at vi, saaledes som Forholdene ligger, maa have en saadan Bestemmelse, er det begrundet i, at jeg vilde finde det meget uheldigt, om der skulde kunne være Mulighed for Tvivl om Lovens Forstaaelse. Derfor maa vi have indsat en Bestemmelse, og dette forstaar jeg ogsaa var det ærede 16de tingvalgte Medlems Opfattelse.

Saa er det blot, hvad Bestemmelsen skal gaa ud paa. Her tror jeg, at som Ændringsforslaget er formuleret, svækker man ikke paa nogen Maade Realkreditten, idet man netop slaar fast, at Hovedregelen er, at vedkommende kan tage Ejendommen til brugeligt Pant; han kan ikke gøre det, hvis Fogeden skønner, at Ejeren har Mulighed for at drive Ejendommen videre paa forsvarlig Maade; men tør Fogeden ikke skønne dette, saa bestaar Panthaverens Ret til at tage Ejendommen til brugeligt Pant. Disse Ord læser jeg saaledes, at der maa være noget objektivt, der taler for et saadant Skøn. Hvis Fogeden ved de Oplysninger, han modtager, faar at vide, at Ejeren ikke har Penge og heller ikke en saadan Kredit, at han har nogen Mulighed for at skaffe Penge til at betale Folkeløn eller Efteraarssæd eller Foraarsæd, har vedkommende altsaa ikke Mulighed for at drive Ejendommen videre paa forsvarlig Maade, og saa maa Panthaverne have Ret til at tage Ejendommen til brugeligt Pant; det synes jeg er rimeligt, den Ret maa man ikke berøve dem. Men jeg tror paa den anden Side ikke, at en Panthaver vil benytte denne Ret, hvis Debitor har Mulighed for at drive Ejendommen videre; saa er i alt Fald for Øjeblikket Interessen i at overtage Ejendommen langtfra saa stor. Har Ejeren derfor denne Mulighed, synes jeg, det er rimeligt, at man lader ham have Lov til at blive siddende paa Ejendommen. Jeg anbefaler derfor, ligesom den højtærede Justitsminister, det under Nr. 6 stillede Ændringsforslag.

Godskesen: Jeg glæder mig naturligvis over den Fortolkning, som den ærede Ordfører nu gav af Ændringsforslag Nr. 6; thi fortolkes det i den Retning, som han vil, bliver det naturligvis noget mindre skadeligt, end det ellers kunde være. Disse